

1.

Lila már azt hitte, hogy sosem fognak elmenni. Az ügyfelek, főleg az újak, általában rengeteget magyarázkodnak távozás előtt. Százszor is elmondják ugyanazokat az utasításokat, elismélik az életbevágóan fontos részleteket, és még egyszer felsorolják az elérhetőségeiket, mielőtt végre elindulnak az ajtó felé. Persze meg tudta érteni őket, mert amikor kilépnek az ajtón, az otthonukat, az értékeiket, és ebben az esetben a macskájukat is, valaki más gondjaira bízják.

Jason és Macey Kilderbrand lakására mostantól Lila Emerson fog vigyázni, és igyekezett meggyőzni őket arról, hogy az értékeik jó kezekben lesznek.

Az elkövetkező három hétben, amíg a házaspár a barátokkal meg a rokonokkal Dél-Franciaországban nyaral, Lila lakik a csodálatos chelsea-i apartmanjukban, locsolja a virágokat, gondoskodik a macskájukról, kiüríti a postaládájukat, és utánuk küldi a fontos leveleket.

Ápolja Macey terasz kertjét, kényezteti a cicát, átveszi az üzeneteket, és a puszta jelenlétével távol tartja a betörőket.

Közben kiélvezi, hogy New York elegáns London Terrace nevű városrészében élhet. Ahogy Rómában is jól érezte magát, abban a bájos lakásban, ahol némi pluszfizetségért még a konyhát is kifestette. Meg a hatalmas brooklyni házban, ahol egy játékos golden retrieverről, egy kedves, korosodó Boston terrierről meg egy hatalmas trópusi akváriumról kellett gondoskodnia.

Hat éve dolgozik hivatásos lakásvigyázóként, és már sok helyen megfordult New Yorkban, sőt az utóbbi négy évben egy kicsit világot is látott.

Szép munka, ha az ember elég megbízást kap. És Lila tudta, hogyan szerezzen ügyfeleket magának.

- Gyere, Thomas. - Lila megsimogatta a macska selymes bundáját. - Pakoljunk ki.

Nagyon szerette a beköltözés szertartását. A tágas lakásban két hálószoba is volt, ezért először csak az egyik bőröndjét pakolta ki a kettő közül, és a ruháit a tükrös szekrénybe tette, vagy beakasztotta a patikatisztaságú gardrób szobába. Figyelmeztették, hogy Thomas valószínűleg majd egy ágyban akar aludni vele, de ezt egyáltalán nem bánta. Jólesett neki, amikor észrevette, hogy Macey egy csokor fréziát tett az éjjeliszekrényen álló vázába.

Lila értékelte az apró személyes gesztusokat, és ő is szívesen szerzett örömet másoknak.

Elhatározta, hogy kipróbálja a hatalmas fürdőszobát, a tágas gőzkabinos zuhanyozót és a mély jakuzzit.

- Ne utasítsuk vissza az élet ajándékait - mondta Thomasnak, miközben helyet keresett a pipereholmijának.

Mivel a két bőröndben szinte az összes ingósága benne volt, alaposan megfontolta, hogy mit hova tesz.

Némi töprengés után az étkezőben rendezte be az irodáját, és úgy állította a laptopját, hogy ha a monitor fölött kinézett az ablakon, láthatta New York panorámáját. Egy kisebb lakásban szívesen dolgozott ott, ahol alszik, de ha már van elég helye, akkor miért ne használja ki?

A házaspár részletes utasításokkal látta el a konyhai gépek, a távirányítók és a riasztórendszer használatáról. A lakásban rengeteg elektronikus berendezés volt, és Lilának ez nagyon tetszett, mert imádta a technikát.

A GYŰJTŐ

A konyhában talált egy üveg bort, egy tál friss gyümölcsöt meg egy drága sajtkülönlegességekből összeállított hidegtalat. Mellette egy kézzel írt üzenet fogadta, Macey monogramos levélpapírján.

Érezd magad otthon a lakásunkban!

Jason, Macey és Thomas

Kedves, gondolta Lila. Biztos volt abban, hogy az ott töltött időnek minden percét ki fogja élvezni.

Kinyitotta a bort, töltött magának egy pohárral, belekortyolt, és elismerően bólintott. Aztán magához vette a távcsövet, és kivitte a poharat a teraszra, hogy megcsodálja a kilátást.

A megbízói jól kihasználták a helyet, gondolta. Párnázott székek, egy kőpad, egy üvegasztal. A nagy cserepekben rengeteg virág pompázott, apró koktélpáradicsomok és illatos fűszernövények kínálták magukat. Macey-ék a lelkére kötötték, hogy szüretelje le és fogyassza egészséggel a kis terasz kert terméseit.

Mihelyt leült az egyik székre, Thomas azonnal az ölébe ugrott. Lila kényelmesen kortyolgatta a bort, és simogatta a cicá selymes bundáját.

- Biztosan sokat üldögélnek itt, és iszogatnak vagy kávéznak. Boldognak tűnnek együtt. A lakásuknak is jó a hangulata. Ezt meg lehet érezni. - A nő megvakargatta Thomas állát, mire a macska kéjesen hunyorogni kezdett. - Az első néhány napban Macey gyakran felhív majd, és sok e-mailt ír, úgyhogy készíték rólad fényképeket, és elküldjük nekik, hadd lássák, milyen jól érezd magad.

Lila letette a bort, a szeméhez emelte a távcsövet, és pásztázni kezdte az épületeket. A háztömb sok lakást foglalt magába, így lehetősége nyílt egy kicsit bepillantani mások életébe.

Nem tehetett róla, imádta megfigyelni, hogyan élnek az emberek.

Az egyik ablakon át megpillantott egy körülbelül vele egykorú nőt. Magas, vékony alakján olyan tökéletesen állt a rövid fekete ruha, mintha csak második bőr lenne. A modellszépségű nő ide-oda járkált, és a mobiltelefonján beszélt valakivel. Nem tűnik boldognak, állapította meg Lila. A pasija most mondja le a randit. Biztosan azzal az ürüggyel, hogy sokáig bent kell maradnia, tette hozzá magában Lila, és máris egy történetet kanyarított a jelenet köré. A szőke szépségnek elege van a kifogásokból, ez egyértelmű.

Néhány emelettel feljebb két pár üldögélt a nappaliban. A falakat festmények díszítették, a helyiséget elegáns, modern bútorokkal rendezték be. A párok vidáman nevetgéltek, és valószínűleg martinit ittak.

Úgy látszik, nem szeretik a nyári meleget, különben kint lennének a kis teraszukon.

Régi barátok, akik gyakran összejönnek, sőt néha együtt is nyaralnak, vélte Lila.

Egy másik ablakban egy kisfiút pillantott meg, aki egy fehér kiskutyával hempergett a padlón. Látszott rajtuk, hogy nagyon élvezik egymás társaságát, és a látványtól Lila is elnevette magát.

Világéletében egy kiskutyát akart, ami az ő korában talán néhány hónapot jelenthet. És a szülei most meglepték vele. Mindig emlékezni fog erre a napra, és egyszer majd ő is vesz egy kutyust a kisfiának vagy a kislányának.

Lila elmosolyodott, és leeresztette a távcsövet.

- Rendben, Thomas. Most néhány órát dolgoznunk kell. Tudom, tudom - mentegetőzött, miközben letette a cicát, és felvette a borospoharat. - A legtöbb ember ilyenkor már végzett a munkával, és vacsorázni megy, vagy a barátaival találkozik. Esetleg dühöng, mert nem mehet sehová, mint a fekete

A GYŰJTŐ

ruhás nő. – Lila megvárta, amíg a macska besétál a lakásba. – De az a helyzet, hogy én határozom meg a munkaidőmet. Ezért jó, ha valaki a saját főnöke lehet.

Lila kinyitotta a konyhaszekrény ajtaját, ahol egy kosárban lapultak a macskajátékok. Kiválasztott egy villogó labdát, és végiggurította a padlón.

Thomas azonnal rávetette magát, pofozta, kergette, verekedett vele.

– Ha macska lennék, én is megőrülnék érte – jegyezte meg Lila elgondolkodva.

Miután Thomast sikerült lekötnie, Lila felemelte a távirányítót, és bekapcsolta a hifirendszert. Megjegyezte, melyik csatorna volt beállítva, hogy Kilderbrandék visszatérése előtt visszaállíthassa a kedvenc zenéjüket, majd a dzsesszről modern popzenére váltott.

A lakásvigyázás szállást, szórakozást, sőt kalandot jelentett számára, de igazából az írás hozta a pénzt a konyhára. A New York-i tartózkodása első két évében az írás meg a pincérkedés még csak arra volt elég, hogy fenntartsa magát. Aztán elkezdett lakásokra vigyázni. Először a barátai bízták meg, majd a barátok ismerősei is rátaláltak, és így több ideje lett arra, hogy a regényén dolgozzon.

Később olyan szerencsés, vagy inkább leleményes volt, hogy fantáziát látott benne egy kiadó, akinek a házára vigyázott. Az első regénye, a *Holdkelte* elég szépen fogyott. Nem volt kirobbanó siker, de azért szerzett magának egy stabil olvasótábort a tizennégy-tizennyolc éves korosztályban, amelynek szánta. A folytatás októberben kerül a boltokba, és nagyon drukolt, hogy az is sikeres legyen.

De most a sorozat harmadik részére kell összpontosítania.

Összefogta hosszú, barna haját, és egy csattal feltűzte. Míg Thomas vidáman pofozgatta a labdát, ő letelepedett az asztalhoz a borospohárral meg egy nagy pohár jeges vízzel, és el-

merült a zenében, amit a történet szerint a képzeletbeli főszereplője, Kaylee is hallgatott.

Az elsős gimnazista Kaylee-nak az ilyenkor szokásos problémákkal kellett megküzdenie. Szerelem, tanulás, gonoszkodó lányok, erőszakos iskolatársak, ármánykodó álbarátnők, csalódások, győzelmek. Mindaz a sok kaland és élmény, ami a rövid, de annál eseménydúsabb középiskolai évekre jellemző.

Nehéz és rögzös út várt rá, ráadásul az első könyvben még új volt az iskolában. A helyzetét tovább rontotta, hogy vérfarkas volt, akárcsak a családja.

Nem könnyű részt venni egy iskolai ünnepségen, vagy elmenni egy bálba, amikor telihold van, és a lány bármelyik pillanatban átváltozhat.

Most, a harmadik könyvben, Kaylee családja egy rivális falkával harcol, amely embereket eszik. Néhány fiatalabb olvasó számára talán egy kicsit vérszomjas ez a téma, de a cselekmény ide vezetett.

A története folytatásában Kaylee-nak éppen több nehézséggel kellett megbirkóznia. Csalódott a fiúban, akiről azt hitte, hogy szereti, be kellett adnia egy házi dolgot a napóleoni háborúkról, ráadásul a szép, szőke ellensége bezárta őt a kémialaborba.

A hold húsz perc múlva felkel, és körülbelül ugyanekkor kezdődik a kémiaszakkör találkozója.

Ki kell jutnia, mielőtt átváltozik.

Lila belevetette magát a történetbe, belebújt Kaylee bőrébe, átérezve a lelepezés félelmét, a megtört szív fájdalmát, és az emberevő Sasha dühét, aki visszatért a városba.

Kaylee megírta a dolgotát, és kiszabadult szorult helyzetéből, mert egy füstbombával a laborhoz csalta az igazgatóhelyettest, akivel sokszor meggyűlt a baja, majd sikerült még időben hazaosonnia, mielőtt bekövetkezett az átváltozás.

A GYŰJTŐ

Lila annyira elmerült a mesében, hogy szinte észre sem vette az idő múlását.

Három órával később befejezte a munkát, és elégedetten nézett körül az étkezőben.

Thomas kifáradt a játékban, és összegömbölyödve hevert a szék mellett. Az ablakon át már a város esti fényeit látta.

Elkészítette Thomas vacsoráját, az utasítás szerint. Amíg a macska evett, Lila elővette a csavarhúzóját, és megerősített néhány laza polcot a kamrában.

A lazaság és a megbízhatatlanság balesethez vezet. Így van ez az ember életében, és a tárgyak esetében is.

Észrevett néhány fiókos kosarat, amelyet még nem vettek ki a dobozokból. Valószínűleg krumplinak vagy hagymának szánták. Lila leguggolt, és elolvasta a leírást, ami azt ígérte, hogy könnyű felszerelni. Majd ír egy e-mailt Macey-nek, és megkérdezi, hogy feltegye-e a fiókokat.

Lila szerette, ha minden a helyén van.

Töltött magának még egy pohár bort, és kicsit későn ugyan, de megvacsorázott. Jó étvágygal evett a gyümölcsből, a sajtból és a sós kekszből, amit a konyhapulton talált. Kényelmesen elhelyezkedett a széken, és nem bánta, hogy Thomas az ölébe telepedett. Vacsora közben elolvasta az e-mailjeit, ő is írt néhányat, átnézte a blogját, és feljegyzéseket készített az új bejegyzésekhez.

- Ideje lefeküdnünk, Thomas.

A macska nagyot ásított, amikor Lila felemelte a távirányítót, és kikapcsolta a zenét. Lila letette a cicát, hogy elrámolja az edényeket, és nyugovóra térjen az új helyen.

Felvett egy pamut pizsamanadrágot meg egy pólót, ellenőrizte a riasztót, és még egyszer szemügyre vette a szomszédait a távcső segítségével.

Úgy tűnt, Szöszi végül mégis elment otthonról, mert csak halvány fények világítottak a nappalijában. A két pár sem volt

már a lakásban, talán vacsorázni mentek, vagy színházba, gondolta Lila.

A kisfiú valószínűleg mélyen alszik, és a kutyus mellette szuszog. Lila látta a televízió villogását, tehát a szülők együtt pihennek a mozgalmas este után.

Egy másik ablakban nyüzsgő partit látott. Sok jól öltözött ember, a nők koktélsruhában, a férfiak elegáns öltönyben. Egy pohár itallal vagy egy kistányérral a kezükben járkáltak és beszélgettek a nagy lakásban.

Lila egy darabig nézte őket, és elképzelte, miről társaloghatnak. A piros ruhás bombázó például egy bronzbarna Adonisszal suttogott, aki kifogástalan gyöngyszürke öltönyben feszített. Lila úgy képzelte, hogy titkos szerelmi viszonyt folytatnak, a férfi béketűrő felesége és a nő mit sem sejtő férje háta mögött.

Lila tovább pásztázott a távcsővel, aztán egy pillanatra elvette a szemétől, majd megint belenézett.

Tévedett. Az izmos pasas a tizenkettedik emeleten nem teljesen meztelen. Egy tangát viselt, miközben érzéki csípőmozdulatokkal táncolt a szobában.

Jól megizzadt, állapította meg Lila. De nem csoda, amikor annyira belemelegedett a vonaglásba.

Valószínűleg színész vagy táncos, aki egy sztriptízbárban dolgozik, miközben abban reménykedik, hogy hamarosan a Broadwayn léphet fel.

Lila mindenesetre élvezte az előadását. Nem is kicsit.

Fél órán át gyönyörködött a jelenetben, mielőtt otthagya az ablakot, és elhelyezkedett az ágyban. Thomas tényleg azonnal csatlakozott hozzá. Lila bekapcsolta a tévét, és egy *NCS*-epizód ismétlését választotta elalvás előtti szórakozásnak, amelyben szinte szóról szóra tudta a szereplők szövegét. Elővette az iPadjét, és folytatta azt a thrillert, amit a Rómából New Yorkba tartó repülőúton kezdett el olvasni.

A GYŰJTŐ

A következő héten kialakította a napirendjét. Thomas egy ébresztőóra pontosságával, pontban hétkor felébresztette, és hangos nyávogással követelte a reggelijét.

Megetette a macskát, kávé készített magának, meglocsolta a növényeket a lakásban meg a teraszon, és reggeli közben meglátogatta az ablakszomszédjait.

Szöszli meg a szeretője sokat veszekedett egymással. Szinte biztos volt abban, hogy csak együtt élnek, de nem házások, mert nem érezte rajtuk a fiatal házastársak jellegzetes kisugárzását. A Dörzsölt, ahogy magában elnevezte, rendkívül jóképű férfi volt, és nagyon sármos. Még azt is megfigyelte, hogy remek reflexei vannak. A viták mindennaposak voltak, de mindig szenvedélyes szeretkezéssel értek véget.

Lila úgy vélte, hogy összeillenek. Bár azért nem jósolt túl nagy jövőt nekik. Mosolyogva figyelte, hogy veszekedés közben a nő edényeket vág a férfi fejéhez, aki csábítóan mosolyogva elhajol, ügyesen kitérve a repülő tárgyak elől.

Komolytalan játékosok, és a kapcsolatuk alapja a szex, gondolta. Nem lepte volna meg, ha kiderül, hogy a férfi a Szöszin kívül még más nőket is szédít.

A kisleány és a kiskutya meghitt kapcsolata viszont felhőtlen volt, és apa, anya meg a bébicsoz végtelen türelemmel takarította fel az alkalmi balesetek nyomait. Anya és apa reggelente együtt távozott, és a ruházatuk vezető beosztásban végzett munkáról árulkodott.

Martiniék, ahogy a másik párt elnevezte, ritkán használták a kis teraszukat. A nő otthon ebédelt, aztán elment, és általában késő délután tért vissza, egy bevásárlószatyorral a karján.

A Bulizók ritkán töltötték otthon az estét, és mozgalmas társasági életet éltek.

A Test pedig rendszeresen gyakorolta a csábos csípőmozdulatait, Lila legnagyobb örömére.

Minden reggel sokáig gyönyörködött a műsorban, és élvezettel szövögette a saját maga által kitalált történeteket. Délutánig dolgozott, aztán szünetet tartott, és játszott a macskával, majd felöltözött, kiment valami vacsorát venni magának, és felfedezte a környéket.

Képeket küldött a megbízóinak az elégedett Thomasról, leszüretelte az érett paradicsomokat az erkélyen, kiválogatta a postát, megírta egy ádáz vérfarkascsa történetét, frissítette a blogját. És felszerelte a két dobozt a kamrában.

A második hét első napján vett egy üveg Barolót, megette a drága sajtválogatás utolsó darabjait meg néhány ízlésesen díszített muffint, amit a Csodasütiben, egy környékbeli pékségben vett.

Nem sokkal este hét után kinyitotta az ajtót a legjobb barátnője előtt.

- Hát itt vagy végre! - Julie egyik kezében egy üveg bort, a másikkban egy csokor illatos liliomot tartott, mégis sikerült megölelnie Lilát.

A magas, telt idomú, vörös hajú Julie Bryant pont az ellentéte volt a középtermetű, vékony, barna hajú Lilának.

- Látom, szépen leburnultál Rómában. Én hiába használom a legmagasabb faktorszámú fényvédőkrémet, a napon mégis olyan vörös leszek, mint a főtt rák. De te remekül nézel ki.

- Ki ne ragyogna, miután két hetet Rómában töltött? Még mindig nem tudom elfelejteni a remek olasz tésztákat. Mondtam, hogy én gondoskodom a borról - tette hozzá Lila, amikor Julie a kezébe nyomta az üveget.

- Akkor most két borunk van. Üdvözöllek újra itthon!

- Köszönöm. - Lila elvette a virágokat.

- Hú, micsoda kérő! Hatalmasak a terek, és a kilátás egyszerűen lenyűgöző. Mivel foglalkoznak ezek az emberek?

- Az egész család gazdag.

- Szörnyű lehet így élni.

A GYŰJTŐ

- Menjünk be a konyhába, hogy vázába tegyem a virágokat, aztán körbevezetlek. A férfi valami pénzügyi guru, de nem értem, pontosan mit csinál. Szereti a munkáját, és a golfnál jobban kedveli a teniszt. A nő belsőépítész, ami, azt hiszem, látszik is a lakáson. Azt tervezi, hogy saját céget alapít, de most családalapításra is készülnek, ezért talán nem a legjobb az időzítés.

- Ha jól tudom, ők új ügyfelek. Furcsa, hogy mégis beavatnak a magánéletük részleteibe.

- Nem tehetek róla. Olyan arcom van, hogy mindenki azonnal megnyílik előttem. Ismerkedj meg Thomasszal.

Julie leguggolt, és üdvözölte a macskát.

- Milyen csinos pofija van.

- Thomas egy tündér. - Lila mosolyogva nézte, ahogy Julie és Thomas összebarátkozik. - A házi kedvencek nem mindig könnyítik meg a munkámat, de Thomas remek lakótárs.

Lila kiválasztott egy önműködő egeret Thomas játékoskosarából. Julie felnevetett, amikor a macska utána vetette magát.

- Jaj, de édes! - Julie kiegyenesedett, és a sötét konyhapultra támaszkodott, míg Lila egy üvegvázába tette a virágokat.

- Róma szép volt?

- Igen.

- És találtál magadnak egy jóképű olaszt, akivel szexeltél?

- Sajnos nem, de azt hiszem, a helyi kisbolt tulajdonosának nagyon tetszettem. Körülbelül nyolcvanéves lehetett, mindig úgy nevezett, hogy *una bella donna*, és a legszebb őszibarackokat adta nekem.

- Nem olyan jó, mint a szex, de azért az is valami. Nagyon sajnáltam, hogy nem találkozhattunk, amikor visszajöttél.

- Én meg köszönöm, hogy megszállhattam nálad, amíg nem volt munkám.

– Bármikor nagyon szívesen látlak, te is tudod. Csak jó lett volna, ha én is ott lehetek veled.

– Milyen volt az esküvő?

– Innom kell egy kis bort, mielőtt belekezek Melly kuzin hamptoni esküvőjének rémséges sztorijába, és elmondom, miért nem leszek soha többé koszorúslány.

– Nagy élvezettel olvastam az SMS-eidet. Főleg az tetszett, hogy... „Az örült menyasszony szerint a rózsaszirmok túlságosan rózsaszínűek. Kezdődik a hisztéria. Azt hiszem, meg kell ölnöm ezt a nőt, mert ennyivel tartozom az emberiségnek.”

– Majdnem meg is tettem. Istenem, az a sok sírás, hiszti és kétségbeesett őrjöngés! A szirmok túl rózsaszínűek, pedig pinknek kéne lenniük! Julie! Intézkedj, Julie! Nagyon közel álltam ahhoz, hogy agyoncsapjam.

– És tényleg egy teherautónyi szirmot rendelt?

– Majdnem.

– Bele kellett volna temetned a szirmokba. A menyasszony belefutott a rózsaszirmok tengerébe. Mindenki azt hinné, hogy egy tragikus, ugyanakkor kicsit vicces baleset volt.

– Kár, hogy nem jutott eszembe. Tényleg nagyon hiányoztál. Jobban szeretem, ha New Yorkban dolgozol, és bármikor meglátogathatlak.

Lila kinyitotta a bort.

– Néha eljöhetsz nálam, és velem lakhatnál, amikor egy szép helyen dolgozom – javasolta.

– Tudom, mindig ezt mondod. – Julie sétálni kezdett a helyiségben. – Csak furcsán érezném magam, hogy egy olyan lakásban vagyok, ahol... Istenem, nézd ezt a porcelánt! Biztosan antik darab. Bámulatosan szép.

– A nő dédnagymamájáé volt. Az nem zavar, hogy meglátogatsz, és velem maradsz éjszakára? Az sem lenne sokkal furcsább, ha hosszabb időre maradnál. Képzeld azt, hogy egy szálloda.

A GYŰJTŐ

- De ott nem *laknak* az emberek.

- Néhányan igen. Például Eloise és a dadája, akik a Plaza Hotelben laktak.

Julie meghúzta Lila lófarokba kötött hosszú haját.

- Eloise és a dadája kitalált személyek.

- A kitalált személyek is emberek, különben miért érdekelne minket, hogy mi történik velük? Menjük ki a teraszra. Kíváncsi vagyok, mit szólna Macey kertjéhez. A családja bortermelő volt Franciaországban.

Lila egy volt pincérnő könnyedségével felkapta a tálcát.

- Öt évvel ezelőtt találkoztak, amikor Macey meglátogatta a nagyszüleit. Egyébként most is azért utaztak oda. A férfi éppen ott nyaralt, és látogatást tett a borászatukban. Mindketten azt állítják, hogy első látásra egymásba szerettek.

- Az a legjobb. Szerelem első látásra.

- Én azt mondanám, hogy ezt csak az emberek találták ki, de éppen az előbb keltem a kitalált dolgok védelmére. - A nő elindult a terasz felé, miközben folytatta a beszámolót. - Aztán kiderült, hogy mindketten New Yorkban élnek. A pasi felhívta, és találkoztak. Másfél év múlva már ki is mondták a boldogító igent.

- Mint egy tündérmesében.

- Ami szintén nem létezik, mégis imádom a meséket. És tényleg nagyon boldognak tűnnek együtt. Mindjárt látni fogod, hogy Macey-nek a vérében van a kertészkedés.

Julie megtapogatta a látcsövet, mielőtt kilépett a teraszajtón.

- Még mindig kémkedsz?

Lila durcásan összeszorította telt ajkát.

- Ez nem kémkedés, hanem megfigyelés. Ha valaki nem akarja, hogy lássam őket, akkor használja az elsötétítő függönyt, vagy húzza le a rolót.

- Hát persze. Nahát! - Julie csípőre tett kézzel körülnézett a teraszon. - Igazad volt a kertészgénekkal kapcsolatban.

A nagy cserépedényekben virultak a növények meg a virágok, oázissá varázsolvá a városi kertet.

- Paradicsomot is termeszt?

- Ugye, milyen csodálatos? És nézd ezt a rengeteg fűszernövényt! Magról termeszti őket.

- Azt lehet?

- Macey képes rá. Azt mondták, nyugodtan szedjem le az érett paradicsomokat, és használjam a fűszereket. Tegnap este egy remek salátát készítettem. Itt kint ettem meg, egy pohár bor kíséretében, és közben az ablakokban zajló műsort néztem.

- Nagyon érdekes életed van. Mesélj az ablakok mögött élő emberekről!

Lila töltött két pohár bort, aztán kihozta a távcsövet, hátha szükség lesz rá.

- A tizediken van egy család, és a szülők most vettek a kisfiuknak egy kölyökkutyát. A fiú és a kutyus egyformán imádnivaló. Őszinte szerelem van köztük, és nagy élvezet figyelni őket. A tizennegyedikén egy szexi szőke nő meg egy nagyon jóképű pasi él együtt. Mindketten modellek lehetnének. A férfi sokat van távol, és gyakran veszekednek. Ilyenkor a nő még tényérokot is vág hozzá, de aztán fergeteges békülő szex következik.

- Nézed őket, ahogy szexelnek? Add ide azt a távcsövet, Lila!

- Nem! - Lila nevetve megrázta a fejét. - Nem lesem meg őket szex közben. De azért meg tudom állapítani, mi folyik. Vitatkoznak, veszekednek, közben a nő ingerülten hadonászva járkál, aztán összeborulnak, és letépik egymásról a ruhát. A hálószobában, a nappaliban. Nincs ilyen teraszuk, de az a kis erkély a hálószobából nyílik. Egyszer már mindketten majdnem csupaszok voltak, mire bementek. És ha már a meztelenkedésnél tartunk, van egy fickó a tizenkettediken. Várj csak, hátha éppen itthon találjuk.

A GYŰJTŐ

Lila a szeméhez emelte a látcsövet.

- Igen, ott van. Nézd meg. Tizenkettedik emelet, balról a harmadik ablak.

Julie kíváncsian elvette a barátnőjétől a távcsövet, és megtalálta az ablakot.

- Ó, te jószágos ég... Micsoda mozgása van. Fel kéne hívunk, hogy jöjjön át.

- Nem hiszem, hogy az esetei vagyunk.

- Mi minden férfinak az esetei vagyunk, Lila.

- Meleg, Julie.

- Azt innen nem állapíthatod meg. - Julie leeresztette a távcsövet, egy darabig gondolkodott, aztán megint a szeméhez emelte. - Az utca másik oldaláról még a te radarjaid sem tudják megítélni.

- Tangát visel. Ennyi nem elég?

- Azért, hogy könnyebben tudjon mozogni.

- Tangát! - ismételte meg Lila.

- Minden este táncol?

- Többnyire igen. Szerintem kezdő színész, aki egy sztriptizbárban keresi meg a kenyerét, és várja a nagy kiugrást.

- Fantasztikus teste van. Davidnek is csodás teste volt.

- Volt?

Julie letette a távcsövet, és olyan mozdulatot tett, mintha kettétörne egy ágat.

- Mikor?

- Rögtön a hamptoni esküvő után. Meg kellett tenni, de nem akartam felfordulást okozni az esküvőn. Már bánom, hogy nem ott robbantottam.

- Sajnálom, Julie.

- Köszönöm, de amúgy sem kedvelted Davidet.

- Azért nem utáltam.

- Mindegy, a lényegen nem változtat. A külseje tényleg nagyon vonzó volt, de egyre erőszakosabb lett. Hová mész,

meddig maradsz, és a többi. Állandóan SMS-ekkel bombázott, vagy az üzenetrögzítőmet beszélte tele. Ha dolgoznom kellett, ha csinálni akartam valamit veled vagy a többi barátommal, akkor ideges lett, és játszotta a sértődöttet. Olyan volt, mint egy zsémbes feleség. Ezzel nem a feleségeket ócsárlom, hiszen egykor én is az voltam. Csak néhány hónapja jártunk, és már is azt hangoztatta, hogy össze kéne költöznünk. Nem akarok együtt élni senkivel.

- Nem akarsz együtt élni azzal, aki nem a megfelelő személy - javította ki a barátnőjét Lila.

- A megfelelőre sem vagyok még felkészülve. Túl rövid idő telt el Maxim után.

- Mát öt éve volt, Julie.

Julie megcsóválta a fejét, és megveregette Lila kezét.

- Akkor is túl hamar lenne. Még most is feldühít, ha arra a csélcsap gazemberre gondolok. Azt hiszem, csak akkor állok készen egy újabb, komoly kapcsolatra, ha már mosolyogni tudok Maxim árulásán. Gyűlölöm a szakítást - tette hozzá a nő. - Ha téged dobnak ki, szomorú leszel tőle, ha meg te szakítasz, akkor gonosznak érzed magad.

- Szerintem én még nem szakítottam senkivel, de észben tartom, amit most mondtál.

- Mert el tudod érni, hogy a saját ötletüknek tartsák a szakítást. Ráadásul nem hagyod, hogy valami igazán komollyá váljon, és tényleg szakításnak lehessen nevezni.

Lila csak elmosolyodott.

- Túl korán van még Maxim után - mondta, és megnevetette Julie-t. - Rendelhetnénk vacsorát. Van a közelben egy jó görög étterem, amit az ügyfeleim nagyon ajánlottak, és még nem próbáltam ki.

- Rendben, de csak akkor, ha vacsora után baklavát is eszünk.

- Van finom muffinom.

A GYŰJTŐ

- Az még jobb. Akkor most igazán elégedett lehetek. Elegáns lakás, jó bor, nemsokára jön egy görög vacsora, és a legjobb barátnőm társaságát élvezhetem. És egy szexi, izzadt testű férfi erotikus táncában gyönyörködhetek... - Julie megint a szeméhez emelte a távcsövet. - Akinek a szexuális érdeklődését még nem állapítottuk meg.

- Meleg - ismételte meg Lila, és felállt, hogy előkeresse a görög étterem étlapját.

Éjfél körül a bor nagy része elfogyott, akárcsak a bárányhúsból készült kebab meg a sütemények. Talán nem a legjobb kombináció, gondolta Lila, mert egy kicsit émelygett a gyomra. De a barátnőjének most ez kellett, egy szakítás után, ami mégiscsak megviselte, hiába próbálta tagadni.

Igazából nem a férfi személye miatt, gondolta Lila, miközben körbejárt a lakásban, és ellenőrizte a biztonsági rendszert. Inkább maga a tett zaklatja fel az embert, meg a sok kérdés, ami utána óhatatlanul felmerül a szakítás után.

Én vagyok a hibás? Miért nem működött a kapcsolat? Most kivel fogok vacsorázni?

Ha az ember egy olyan kultúrában él, ahol minden a párokról szól, akkor valahogy kevesebbnek érzi magát, ha egyedül van.

- Én nem - bizonygatta a macskának Lila, aki az utolsó kebab és az első sütemény között eltelt időben összegömbölyödött a saját kis ágyán. - Én nem bánom, hogy szingli vagyok. Ez azt jelenti, hogy oda mehetek, ahová kedvem tartja, és akkor, amikor csak akarok. És bármilyen munkát elvégeztethetek, ami illik hozzám. Világot láthatok, Thomas. És lehet, hogy most egy macskával beszélgetek, de ezt sem bánom.

Mégis jó lett volna, ha rá tudja beszélni Julie-t, hogy maradjon nála éjszakára. Nemcsak a társaság miatt, hanem azért,

hogy másnap reggel segítsen a barátnőjének legyőzni a másnaposságot. Mert a sok bor után biztosan pocsekul érzi majd magát.

A kis muffinok a sátán művei, gondolta, miközben a lefekvéshez készülődött. Édesek és megtévesztően aprók. Mire az ember észbe kap, már egy fél tucatot megevett belőlük.

Most viszont a sok alkoholtól meg szénhidráttól annyira fel van pörögve, hogy nem fog tudni elaludni.

Felvette a távcsövet. Észrevette, hogy néhány helyen még mindig világos van. Tehát nemcsak ő virraszt még... Jézusom, mindjárt háromnegyed kettő!

A meztelen táncos még fent volt, egy hasonlóan lenyűgöző testű férfi társaságában. Lila kajánul elmosolyodott. Meg fogja mondani Julie-nak, hogy a radarja még az utca másik oldaláról is tökéletesen működik.

A bulizós pár sem került még ágyba, sőt úgy tűnt, hogy nemrég jöttek haza. Most is kifogástalanul voltak öltözve mindketten. Lila megcsodálta a nő csillogó narancsszínű ruháját, és szerette volna látni a cipőjét is. Aztán teljesült a kívánsága, mert a nő lenyúlt, egyik kezével a férfiba kapaszkodott, és levette a lábáról a bokapántos, magas sarkú, piros talpú, aranyszínű szandálját.

Louboutin.

Hát persze. Majd utána néz a márkának.

A Szöszi sem feküdt még le. Megint egy fekete ruha simult a tökéletes testére. Hosszú haját ügyesen feltűzte, de a feje búbján lazán szétomlottak a tincsei. A városban járt, állapotot-ta meg Lila, és a buli nem sikerült valami jól.

Lila úgy látta, hogy a nő sír, mert beszéd közben az arcát törölgette. Gyorsan, sürgetően beszélt. Egy újabb nagy veszedés a barátjával.

De hol a pasi?

Lila hiába pásztázta a lakást, nem látta sehol.

A GYŰJTŐ

Rúgd ki, tanácsolta a nőnek. Nem lenne szabad ilyen boldogtalanná tennie téged. Hiszen gyönyörű vagy, biztosan okos is, és többet érsz annál, mint hogy...

Lila összerezent, amikor a nő feje hátracsuklott egy ütéstől.

- Istenem! Az a hitvány féreg megütötte. Gazfickó! Ne...

Lila halkán felkiáltott, amikor a nő megpróbálta eltakarni az arcát, és egy újabb ütés erejétől hátratántorodott.

A nő sírt, könnyöngött.

Lila felkapta az éjjeliszekrényen lévő telefont, és visszaugrott az ablak elé.

Nem látta a férfit a félhomályban, de a nőt most háttal az ablaknak szorította.

- Elég! Elég ebből! - háborgott, és tárcsázni készült a 911-et. Aztán megfagyott a vér az ereiben, és moccanni sem tudott.

Az üveg összetört, és a nő valósággal kirobbant az ablakon. Széttárta a karját, a lábával rúgkapált, a haja két arany szárnyként lebegett a levegőben, és tizennégy emeletet zuhant a kőkemény járdára.

- Istenem. Édes istenem. - Lila remegő ujjakkal tárcsázott.

- 911. Milyen vészhelyzetet akar bejelenteni?

- A férfi kilökte! Kilökte a nőt, aki kizuhant az ablakon.

- Hölgyem...

- Várjon. Várjon. - Lila egy pillanatra lehunyta a szemét, és nyugalmat erőltetett magára. Kilégzés, belégzés. Háromszor megismételte. Beszélj érthetően, és add meg a részleteket, parancsolt magára.

- Lila Emerson vagyok. Épp most voltam szemtanúja egy gyilkosságnak. Egy nőt kilöktek a tizennegyedik emeleti ablakon. Én most... - Lilának egy pillanatig gondolkodnia kellett, hogy meg tudja adni a lakás pontos címét. - Az eset a szemben lévő épületben történt. Nyugatra tőlem, azt hiszem. Sajnálom,

NORA ROBERTS

nem tudok gondolkodni. A nő meghalt. Nem élhette túl a zuhanást.

- Küldök egy csapatot. Tartaná a vonalat?

- Igen, persze. Itt maradok.

Lila egész testében remegett, és kinézett az ablakon. A szemben lévő lakásban sötét volt.